

UZASADNIENIE

Powodowie M. B. i W. B. wystąpili przeciwko pozwanemu (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. z pozwem, w którym wnieśli o pozbawienie w całości wykonalności tytułu wykonawczego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) z dnia 18 marca 2013 r., opatrzonego klauzulą wykonalności.

Na rozprawie w dniu 28 kwietnia 2013 r. powodowie sprecyzowali oznaczenie tytułu wykonawczego, objętego żądaniem pozwu, wskazując, że bankowy tytuł egzekucyjny został zaopatrzony w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 21 czerwca 2013 r., sygn. akt IX Co 3264/13.

W uzasadnieniu pozwu powodowie wskazali, że w dniu 15 września 2011 r. została zawarta przez nich z (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. (obecnie pozwana (...) Bank S.A.) umowa kredytu gotówkowego w kwocie 50.280,99 zł na okres od dnia 15 września 2011 r. do dnia 30 sierpnia 2012 r. W dniu 5 lutego 2013 r. Bank wypowiedział powodom umowę kredytu w związku z niedotrzymaniem warunków udzielenia kredytu, polegających na niespłaceniu rat kredytu i odsetek w terminach określonych w umowie. Zadłużenie na dzień 14 marca 2013 r. zostało wyliczone na kwotę w łącznej wysokości 51.040,40 zł, w tym 47.952,40 zł z tytułu kapitału, 3.047,49 zł z tytułu odsetek umownych, 20,51 zł z tytułu odsetek karnych i 20 zł z tytułu opłat.

W dniu 18 marca 2013 r. wystawiony został bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), w którym stwierdzono, że na kwotę wymagalnego zadłużenia składają się: niespłacony kredyt w kwocie 47.612,00 zł, odsetki karne za okres od dnia 15 października 2013 r. do dnia 17 marca 2013 r. w kwocie 120,52 zł z zastrzeżeniem, że do dnia zapłaty bankowi należą się również odsetki karne. Powodowie wskazali, że zwracali się do (...) Bank z prośbą o zawarcie ugody i rozłożenie zadłużenia na raty.

W dniu 21 czerwca 2013 r. postanowieniem referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie nadano klauzulę wykonalności co do kwoty 47.612,00 zł z odsetkami umownymi liczonymi od dnia 18 marca 2013 r., w pozostałym zakresie dotyczącym odsetek umownych i karnych wnioski wierzyciela oddalono. Powodowie wskazali, że w dniu 14 sierpnia 2013 r. złożyli zażalenie na wskazane postanowienie. Postanowieniem z dnia 3 października 2013 r. Sąd utrzymał w mocy zaskarżone przez nich postanowienie referendarza sądowego.

Powodowie podnieśli, iż w ich ocenie bankowy tytuł egzekucyjny, wystawiony przez poprzednika pozwanej, jest wadliwy, albowiem zawiera nieprawidłowo wyliczoną kwotę wymagalnego zadłużenia z tytułu kapitału. Zgodnie z wypowiedzeniem umowy kredytu z dnia 5 lutego 2013 r. zadłużenie z tytułu kapitału wyniosło 47.952,40 zł, taka sama kwota widnieje również na harmonogramie spłat sporządzonym na dzień 30 października 2012 r. w tabeli saldo zadłużenia. W bankowym tytule egzekucyjnym kwota ta została określona na 47.612,00 zł. Tymczasem od dnia wypowiedzenia umowy do dnia wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego nie doszło do żadnej wpłaty na rzecz banku.

Ponadto powodowie podnieśli, iż wbrew postanowieniu wynikającemu z § 12 umowy kredytu gotówkowego z dnia 15 września 2011 r. przed wypowiedzeniem umowy nie doręczono im pisemnego wezwania do zapłaty zaległych rat lub ich części, a więc nie doszło do prawidłowego wypowiedzenia tej umowy. Tym samym w ocenie powodów brak było podstaw do wystawienia przeciwko nim bankowego tytułu egzekucyjnego.

Postanowieniem z dnia 9 listopada 2016 r. udzielono powodom w niniejszej sprawie zwolnienia od kosztów sądowych i ustanowiono dla nich pełnomocnika w osobie radcy prawnego.

W piśmie z dnia 24 kwietnia 2017 r. strona powodowa wniosła o zasądzenie od strony pozwanej zwrotu kosztów pomocy prawnej, udzielonej z urzędu, a w przypadku oddalenia powództwa – o orzeczenie od Skarbu Państwa na rzecz pełnomocnika zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

W odpowiedzi na pozew pozwana (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jej rzecz od powodów solidarnie zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwana podniosła, iż wystawiony przeciwko powodom bankowy tytuł egzekucyjny spełniał wszystkie wymogi formalne, wynikające z ustawy, co było przedmiotem badania przez Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w sprawie o nadanie temu tytułowi klauzuli wykonalności, ponadto w wyniku skargi powodów na orzeczenie referendarza sądowego i ponownej weryfikacji tytułu Sąd utrzymał w mocy to orzeczenie. Pozwana podniosła, iż zarówno w skardze, jak i w niniejszym postępowaniu, powodowie nie wskazali, jakie według nich posiadają zadłużenie wobec pozwanej poprzestając tylko na sformowaniu, iż „kwoty się nie zgadzają”.

Pozwana podniosła, iż powodowie uznali roszczenie, o czym świadczyć ma okoliczność, iż prowadzili negocjacje z bankiem w przedmiocie spłaty zadłużenia, a tym samym byli świadomi istnienia zobowiązania, jego wymagalności, konieczności jego zwrotu, powodowie nie kwestionowali faktu wypowiedzenia umowy, jak również wysokości zadłużenia, w tym kapitału. Pozwana wskazała ponadto, że w systemie banku widnieją wpłaty dokonane w okresie pomiędzy wypowiedzeniem umowy a wystawieniem bankowego tytułu egzekucyjnego, dokonane przez powódkę, to jest wpłaty, z których na kapitał została zaksięgowana kwota 340,40 zł, w związku z czym kwota z wypowiedzenia, to jest 47.952,40 zł, pomniejszona o kwoty z wpłat, które zostały zaksięgowane na kapitał, to jest 340,40 zł, wskazują, że kwota kapitału wskazana w bankowym tytule egzekucyjnym jest kwotą prawidłową.

Pozwana wskazała również, że przed wypowiedzeniem zostały wysłane do powodów wezwania do zapłaty zgodnie z zapisami umowy kredytowej na adresy wskazane w umowie, a kwestia prawidłowości dokonanych wypowiedzeń nie była na żadnym etapie poruszana przez powodów.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 września 2011 r. powodowie M. B. i W. B. zawarli z poprzednikiem prawnym pozwanej (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą w (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. umowę kredytu gotówkowego nr (...) w kwocie 50.280,99 zł na okres od dnia 15 września 2011 r. do dnia 30 sierpnia 2021 r. Zgodnie z § 7 ust. 1 umowy powodowie zobowiązali się do spłaty udzielonego kredytu wraz z należnymi opłatami i odsetkami umownymi w 120 ratach kapitałowo-odsetkowych (ratach kredytu), płatnych 30 dnia każdego miesiąca z zastrzeżeniem, że termin płatności pierwszej raty przypada na dzień 30 września 2011 r.

Zgodnie z § 12 ust. 1 bank mógł wypowiedzieć umowę kredytu z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia, jeżeli kredytobiorca nie zapłacił w terminach określonych w umowie pełnych rat kredytu za co najmniej dwa okresy płatności, po uprzednim pisemnym wezwaniu kredytobiorcy do zapłaty zaległych rat lub ich części w terminie nie krótszym niż 7 dni od otrzymania wezwania albo w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę innych warunków udzielenia kredytu aniżeli brak spłaty, zdefiniowanych w § 12 ust. 2 umowy.

W § 18 umowy zawarte zostało oświadczenie powodów jako kredytobiorców o poddaniu się egzekucji. Zgodnie z treścią tego oświadczenia powodowie poddali się egzekucji w zakresie roszczeń banku wynikających z umowy i upoważnili bank do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego do kwoty 100.561,98 zł. Zgodnie ze złożonym przez powodów oświadczeniem bank był uprawniony do wystąpienia o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności najpóźniej w terminie do 3 lat liczonych od dnia rozwiązania umowy.

Bezsporne, ponadto dowód: umowa kredytu gotówkowego – k. 13 – 16.

Powodowie dokonywali wpłat na poczet spłaty rat udzielonego im kredytu do przełomu miesiący wrzesień-październik 2012 r. Wówczas to z uwagi na ciężące na nich problemy finansowe zwrócili się do banku o miesiąc przerwy w spłacie. Po uzyskaniu zgody na zawieszenie płatności na jeden miesiąc powodowie otrzymali od banku nowy harmonogram spłat, w którym rata za miesiąc listopad 2012 r. wynosiła 1.573,91 zł. W miesiącach listopadzie i grudniu 2012 r.

powodowie nie dokonali żadnej wpłaty na rzecz pozwanej, w dniu 28 stycznia 2013 r. dokonali wpłaty w kwocie 1.300,00 zł, w lutym 2013 r. kwoty 800,00 zł, w dniu 1 marca 2013 r. kwoty 600 zł.

Dowód: przesłuchanie powódki M. B. – k. 119 – 120.

Pismem z dnia 5 lutego 2013 r. bank wypowiedział powodowi umowę kredytu z dnia 15 września 2011 r. wskazując jako przyczynę wypowiedzenia niedotrzymanie warunków udzielenia kredytu, polegające na niespłacaniu rat kredytu i odsetek w ustalonych w umowie kredytowej terminach oraz że termin wypowiedzenia wynosi 30 dni. W treści pisma wskazano, iż zadłużenie wyliczone na dzień 14 marca 2013 r. wynosić będzie łącznie 51.040,40 zł, w tym 47.952,40 zł z tytułu kapitału, 3.047,49 zł z tytułu odsetek umownych, 20,51 zł z tytułu odsetek karnych i 20 zł z tytułu opłat.

Bezsporne, ponadto dowód: pismo z dnia 5 lutego 2013 r. – k. 18.

Przed otrzymaniem pisma z dnia 5 lutego 2013 r. w przedmiocie wypowiedzenia umowy z dnia 15 września 2011 r. powodowie nie otrzymali od banku pisma zawierającego wezwanie ich do zapłaty zaległych należności.

Dowód: przesłuchanie powódki M. B. – k. 119 – 120.

W dniu 18 marca 2013 r. (...) Bank (...) S.A. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), obejmujący następujące należności: niespłacony kredyt w wysokości 47.612,00 zł, odsetki karne w kwocie 120,52 zł za okres od dnia 15 października 2011 r. do dnia 17 marca 2013 r. oraz od dnia 18 marca 2013 r. do dnia zapłaty dalsze odsetki karne w wysokości czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym, wynoszącym na dzień wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego 19 %, liczone od kwoty zadłużenia przeterminowanego, to jest kwoty z tytułu niespłaconego kredytu w wysokości 47.612,00 zł.

Bezsporne, ponadto dowód: bankowy tytuł egzekucyjny z dnia 18 marca 2013 r. – k. 19.

Po otrzymaniu pisma dotyczącego wypowiedzenia umowy kredytu powodowie wnosili pisemnie do (...) Bank (...) S.A. o zawarcie z nimi ugody dotyczącej spłaty zadłużenia.

Dowód:

1) Pisma – k. 20 – 23.

2) Przesłuchanie powódki M. B. – k. 119 – 120.

W piśmie z dnia 21 marca 2013 r. (...) Bank (...) S.A. wystąpił do Sądu z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności wystawionemu przez niego przeciwko powodowi bankowemu tytułowi egzekucyjnemu. Do wniosku załączono umowę kredytu gotówkowego z dnia 15 września 2011 r., pismo z dnia 5 lutego 2013 r. w przedmiocie wypowiedzenia tej umowy powodowi, bankowy tytuł egzekucyjny, pełnomocnictwo udzielone osobie podpisanej pod wnioskiem i na bankowym tytule egzekucyjnym oraz wydruk z Krajowego Rejestru Sądowego.

Dowód: wniosek z załącznikami – k. 3 – 17 akt sprawy IX Co 5525/13 (poprzednia sygn. akt IX Co 3264/13).

Postanowieniem referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 21 czerwca 2013 r. nadana została klauzula wykonalności wystawionemu przez (...) Bank (...) S.A. bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) co do kwoty 47.612,00 zł z odsetkami umownymi od dnia 18 marca 2013 r. do dnia zapłaty, liczonymi od kwoty wskazanej w punkcie 1 tego tytułu, wynoszącymi na dzień wystawienia tego tytułu 19 % w stosunku rocznym z ograniczeniem możliwości prowadzenia postępowania egzekucyjnego na podstawie tego tytułu do kwoty 100.561,98 zł. W pozostałym zakresie dotyczącym odsetek umownych i karnych wniosek wierzyciela oddalono.

Powodowie wystąpili ze skargą na orzeczenie referendarza sądowego z dnia 21 czerwca 2013 r.

Postanowieniem z dnia 3 października 2013 r. utrzymano w mocy zaskarżone przez powodów postanowienie referendarza sądowego.

Bezsporne, ponadto dowód:

- 1) Postanowienie z dnia 21 czerwca 2013 r. – k. 24.
- 2) Pisma – k. 25 – 27.
- 3) Postanowienie z dnia 3 października 2013 r. – k. 28 – 29.

Wystawiony został przez (...) Bank (...) S.A. harmonogram spłat sporządzony na dzień 30 października 2012 r.

Dowód: harmonogram spłat – k. 30 – 31, 91 – 93.

Pismem z dnia 30 marca 2017 r. powódka zwróciła się do pozwanej o wygenerowanie wyciągów z jej rachunku kredytowego za okres od dnia 1 października 2012 r. do dnia 30 kwietnia 2013 r.

Dowód: pismo z dnia 30 marca 2017 r. – k. 94.

Pozwana sporządziła dokument zatytułowany „Opinia bankowa”, w którym wskazano dokonane przez powódkę wpłaty na poczet spłaty należności z umowy kredytu za okres od dnia 1 października 2012 r. do dnia 30 kwietnia 2013 r.

Dowód: opinia bankowa – k. 95.

Sporządzony został przez pozwaną wydruk historii rachunku powodów, prowadzonego dla spłaty zobowiązania.

Dowód: historia rachunku – k. 100 – 117.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się zasadne.

Podstawę prawną powództwa stanowił przepis art. 840 § 1 pkt 1 kpc, zgodnie z którym dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście.

W niniejszej sprawie powodowie podnieśli, iż wbrew postanowieniom § 12 umowy zawartej w dniu 15 września 2011 r. nie otrzymali od strony pozwanej pisemnego wezwania do zapłaty zaległych rat bądź części raty, mającego poprzedzać wypowiedzenie umowy, w związku z czym pozwana nie mogła pismem z dnia 5 lutego 2013 r. wypowiedzieć im skutecznie tej umowy. Podnieśli ponadto, że wystawiony przez bank bankowy tytuł egzekucyjny zawiera nieprawidłową kwotę zadłużenia w zakresie dotyczącym kapitału, a więc należności głównej.

Stan faktyczny sprawy ustalono w oparciu o przedłożone przez strony dokumenty, ponadto dokumenty znajdujące się w aktach sprawy IX Co 5525/13 oraz dowód z przesłuchania strony – za stronę powodową zeznania złożyła powódka M. B.. Co do strony pozwanej na rozprawie w dniu 28 kwietnia 2017 r. jej pełnomocnik oświadczył, iż nie będzie wnosił o przesłuchanie jakiegokolwiek osoby za stronę pozwaną. Zgodnie zatem z art. 302 § 1 kpc postanowiono o pominięciu dowodu z przesłuchania pozwanej.

Przeprowadzone dowody z dokumentów i przesłuchania powódki ocenić należało jako wiarygodne.

W niniejszej sprawie tytułem egzekucyjnym, którego dotyczy pozew, jest bankowy tytuł egzekucyjny. Stosownie do regulacji obowiązujących w chwili wystawienia tego tytułu przez poprzednika prawnego pozwanej przepisu art. 96 ust.

1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe na podstawie ksiąg banków lub innych dokumentów związanych z dokonywaniem czynności bankowych banki mogły wystawiać bankowe tytuły egzekucyjne, a zgodnie z ust. 2 tego przepisu w bankowym tytule egzekucyjnym należało oznaczyć bank, który go wystawił i na rzecz którego egzekucja ma być prowadzona, dłużnika zobowiązanego do zapłaty, wysokość zobowiązań dłużnika wraz z odsetkami i terminami ich płatności, datę wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego, jak również oznaczenie czynności bankowej, z której wynikają dochodzone roszczenia, oraz wzmiankę o wymagalności dochodzonego roszczenia. Bankowy tytuł egzekucyjny należy opatrzyć pieczęcią banku wystawiającego tytuł oraz podpisami osób uprawnionych do działania w imieniu banku.

Zgodnie z art. 97 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe bankowy tytuł egzekucyjny mógł być podstawą egzekucji prowadzonej według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego po nadaniu mu przez sąd klauzuli wykonalności wyłącznie przeciwko osobie, która bezpośrednio z bankiem dokonywała czynności bankowej albo jest dłużnikiem banku z tytułu zabezpieczenia wiarygodności banku wynikającej z czynności bankowej i złożyła pisemne oświadczenie o poddaniu się egzekucji oraz gdy roszczenie objęte tytułem wynika bezpośrednio z tej czynności bankowej lub jej zabezpieczenia.

Zgodnie z art. 97 ust. 2 wskazanej ustawy oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, powinno określać kwotę zadłużenia, do której bank może wystawić bankowy tytuł egzekucyjny, oraz termin, do którego bank może wystąpić o nadanie temu tytułowi klauzuli wykonalności. Dłużnik może się również poddać egzekucji wydania rzeczy, w przypadku gdy ustanowiono zastaw rejestrowy lub dokonano przeniesienia własności w celu zabezpieczenia roszczenia.

Jak wynika z treści § 12 ust. 1 umowy kredytu gotówkowego z dnia 15 września 2011 r., zawartej przez powodów z poprzednikiem prawnym pozwanej, bank był uprawniony do wypowiedzenia umowy z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia, jeżeli kredytobiorca nie zapłacił w terminach określonych w umowie pełnych rat kredytu za co najmniej dwa okresy płatności, po uprzednim pisemnym wezwaniu kredytobiorcy do zapłaty zaległych rat lub ich części w terminie nie krótszym niż 7 dni od otrzymania wezwania albo w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę innych warunków udzielenia kredytu aniżeli brak spłaty, zdefiniowanych w § 12 ust. 2 umowy.

Oznacza to, iż dla prawidłowego, skutecznego wypowiedzenia umowy powodom i w efekcie doprowadzenia do rozwiązania tej umowy niezbędne było zaistnienie po ich stronie zaległości w płatności za co najmniej dwa pełne okresy i uprzednie pisemne wezwanie ich w związku z tym do zapłaty zaległości w terminie nie krótszym niż 7 dni od otrzymania wezwania. Dopiero po spełnieniu tego warunku – pisemnego wezwania do zapłaty strona pozwana mogła w sposób skuteczny złożyć wobec powodów oświadczenie o wypowiedzeniu umowy. Następnie po spełnieniu tych warunków można byłoby stwierdzić, iż nastąpił skutek w postaci rozwiązania łączącej strony umowy.

Kwestia rozwiązania łączącej strony umowy jest w niniejszym postępowaniu przesądzająca co do tego, czy bank mógł w ogóle wystawić przedmiotowy bankowy tytuł egzekucyjny, jak i czy w związku z wystawieniem tego tytułu i wystąpieniem przez bank o nadanie mu klauzuli wykonalności zachowany został termin do wystąpienia przez bank z takim wnioskiem. Jak wynika bowiem z treści zawartego w § 18 umowy złożonego przez powodów jako kredytoborców oświadczenia o poddaniu się egzekucji, strona pozwana była uprawniona do wystąpienia o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności najpóźniej w terminie do 3 lat liczonych od dnia rozwiązania umowy.

Z ustalonych okoliczności faktycznych niniejszej sprawy wynika, że pozwana nie spełniła warunku dotyczącego wypowiedzenia umowy powodom, to jest nie wezwała ich, a w każdym razie nie zostało to wykazane przez pozwaną w toku niniejszego procesu – pisemnie do zapłaty zaległości. Powodowie w pozwie, jak i w toku postępowania wskazywali, iż otrzymali od pozwanej jedynie pismo z dnia 5 lutego 2013 r., dotyczące wypowiedzenia umowy.

Skoro zatem powodowie twierdzili, że nie otrzymali wcześniej pisemnego wezwania do zapłaty, a pozwana twierdziła, iż takie wezwanie zostało do nich wysłane, to pozwana powinna wykazać, iż warunek ten został spełniony. Zgodnie bowiem z art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne, a zgodnie z art. 232 kpc strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Sąd może dopuścić dowód niewskazany przez stronę.

Pozwana nie przedstawiła żadnego dowodu dla wykazania swojego twierdzenia o tym, iż przed wypowiedzeniem umowy wezwała powodów do zapłaty zaległości. Pozwana miała na wykazanie tej okoliczności czas, który wynosił dwa tygodnie od doręczenia jej odpisu pozwu, co miało miejsce w dniu 10 stycznia 2017 r. Również zresztą w toku postępowania pozwana nie naprowadziła żadnych dowodów wnosząc jedynie na rozprawie w dniu 19 maja 2017 r. o przedłużenie jej o dalsze 21 dni terminu do ustosunkowania się do pisma powodów z dnia 24 kwietnia 2017 r. Pozwana miała czas na ustosunkowanie się do tego pisma do dnia 19 maja 2017 r., a więc wystarczająco długi. Udzielenie pozwanej dłuższego terminu wykonania zobowiązania stanowiłoby w tej sytuacji okoliczność prowadzącą do nieuzasadnionego przedłużenia postępowania w sprawie. Podkreślić należy, iż pozwana jako bank dysponuje niewątpliwie stosowną strukturą organizacyjną i rzeszą pracowników, a więc odszukanie niezbędnych dokumentów nie powinno trwać dłużej niż czas wymagany do złożenia odpowiedzi na pozew, ewentualnie odpowiedzi na pismo strony przeciwnej. Nie można zatem stwierdzić, by w wyniku oddalenia wniosku pozwanej o przedłużenie terminu wykonania zobowiązania doszło po jej stronie do naruszenia jej prawa do obrony.

Zarówno tytuł pisma, jak i treść skierowanego przez pozwaną do powodów pisma z dnia 5 lutego 2013 r. wskazuje, że pismo to dotyczyło wypowiedzenia powodom umowy kredytu. Faktem jest, że w treści tego pisma wskazano, iż zadłużenie powodów na dzień 14 marca 2013 r. (nie wiadomo zresztą, dlaczego akurat na ten dzień) będzie wynosiło łącznie 51.040,40 zł, jak i że brak spłaty zadłużenia we wskazanym terminie spowoduje naliczenie odsetek karnych od kwoty niespłaconego kapitału, a na odwrocie tego pisma zamieszczono zawiadomienie o skierowaniu informacji do Krajowego Rejestru Długów ze wskazaniem, że informacja ta zostanie przekazana po upływie miesiąca od wysłania niniejszego wezwania, jednak nie można stwierdzić, iż pismo to stanowi pisemne wezwanie do zapłaty, o jakim mowa w § 12 ust. 1 umowy kredytu. W piśmie tym mowa jest bowiem o wypowiedzeniu umowy ze wskazaniem, że skutek ten nastąpi w terminie 30 dni. Brak w treści tego pisma wezwania powodów do zapłaty zaległości w terminie 7 dni tak, jak jest o tym mowa w § 12 ust. 1 umowy.

Nie można zgodzić się ze stanowiskiem strony pozwanej, iż pismo z dnia 5 lutego 2013 r. stanowiło zarówno wezwanie do zapłaty, jak i wypowiedzenie umowy w tym sensie, że pozwana spełniła warunek określony w § 12 ust. 1 umowy. Obowiązkiem pozwanej było bowiem uprzednie wezwanie powodów do zapłaty, co zresztą umożliwiłoby im wcześniejsze podjęcie kroków zmierzających do zawarcia porozumienia z pozwaną. Tymczasem dopiero po otrzymaniu pisma o wypowiedzeniu umowy powodowie skierowali do pozwanej pisma dotyczące zawarcia ugody.

Zauważyć należy również, iż to powodowie wskazali, iż otrzymali pismo pozwanej z dnia 5 lutego 2013 r. bez wskazania jednak, kiedy dokładnie, w jakiej dacie pismo to otrzymali. Skoro natomiast okres wypowiedzenia umowy wynosił 30 dni, ustalenie tej daty jest niezbędne dla ustalenia daty początkowej i końcowej tego terminu, a więc daty, w której doszło do rozwiązania umowy. Wykazanie tej okoliczności było obowiązkiem strony pozwanej. Z treści § 12 ust. 3 umowy wynika wprawdzie, że pozwana zawiadamia kredytobiorcę o wypowiedzeniu umowy kredytu w formie pisemnej listem poleconym, a więc nie listem poleconym ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru, jednak przesłanie jedynie listu poleconego bez potwierdzenia odbioru wyklucza możliwość ustalenia daty doręczenia kredytobiorcy oświadczenia woli banku, a tym samym ustalenia daty rozwiązania umowy. Tymczasem zgodnie z treścią oświadczenia powodów o poddaniu się egzekucji pozwana mogła wystąpić do sądu z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu w terminie do 3 lat liczonych właśnie od dnia rozwiązania umowy.

Podsumowując stwierdzić należało, iż w związku z zaistnieniem po stronie powodów zaległości w płatnościach pozwana nie przesłała powodom wezwania do zapłaty, lecz skierowała do nich jedynie pismo z dnia 5 lutego 2013 r. w przedmiocie wypowiedzenia umowy. Tym samym wypowiedzenie to nie było prawidłowe i skutek w postaci rozwiązania umowy nie nastąpił. W konsekwencji brak było podstaw do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 18 marca 2013 r. i nadania mu klauzuli wykonalności. Słusznie zatem powodowie zakwestionowali te właśnie okoliczności jako okoliczności, na których oparto nadanie klauzuli wykonalności.

Postępowanie w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności ma ściśle sformalizowany charakter, a zatem w postępowaniu tym sąd bada jedynie okoliczności związane ze spełnieniem przez dany tytuł egzekucyjny, niebędący orzeczeniem sądu, warunków formalnych, jakie dany tytuł powinien spełniać, w przypadku bankowego tytułu

egzekucyjnego warunków, o jakich była mowa w art. 96 i 97 ustawy – Prawo bankowe. Sąd nie bada w tym postępowaniu okoliczności o charakterze merytorycznym, poprzedzających wydanie tytułu takich jak to, czy strona – bank wzywała wcześniej kredytobiorcę do zapłaty zaległości zgodnie z umową, czy strona – bank wypowiedziała umowę skutecznie drugiej stronie. Kwestie te mogą być przedmiotem badania właśnie dopiero w postępowaniu z powództwa o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego.

Sąd orzekający w przedmiocie pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego nie jest związany postanowieniem wydanym w sprawie o nadanie klauzuli wykonalności w tym znaczeniu, że przyjęc należy, iż skoro klauzula wykonalności została nadana, to tytuł wykonawczy nie podlega wzruszeniu nawet w drodze wskazanego powództwa. Powództwo o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego byłoby bowiem wówczas pozbawione jakiegokolwiek racji bytu jako zbędne. To właśnie w sprawie o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego następuje badanie kwestii merytorycznych, związanych z prawidłowością tego tytułu z punktu widzenia istnienia podstaw do jego wydania i nadania mu klauzuli wykonalności w kontekście podniesionych przez stronę twierdzeń i zarzutów.

Zarzuty pozwanej o tym, że powodowie nie podnosili wcześniej, przed niniejszym procesem, kwestii nieotrzymania wezwania do zapłaty i nieprawidłowości wypowiedzenia umowy pozostają bez znaczenia. Oczywiście jest, że powodowie mogli zorientować się w tych okolicznościach i znaczeniu tych okoliczności dla ich sytuacji prawnej dopiero później, gdy zasięgnęli profesjonalnej pomocy prawnej. Przez cały czas zatem od momentu otrzymania pisma strony pozwanej z dnia 5 lutego 2013 r. do chwili wytoczenia niniejszego powództwa droga do podjęcia środków obrony, w tym formułowania zarzutów, była po stronie powodów otwarta.

Już zatem tylko z przyczyn wyżej wskazanych powództwo należało uznać za zasadne.

Kwestia nieprawidłowej wysokości kwoty należności głównej, wskazanej w bankowym tytule egzekucyjnym ma natomiast znaczenie drugorzędne. Co do zasady powodowie nie kwestionują istnienia ciążącego na nich zobowiązania wobec pozwanej, jak i jego wysokości w zakresie odsetek. Co do kwoty należności głównej powodowie podnieśli, że w okresie między wypowiedzeniem umowy a wystawieniem bankowego tytułu egzekucyjnego nie dokonali żadnej wpłaty na rzecz pozwanej, jednak pozwana twierdzi, że wpłaty były dokonywane, w tym kwotę 340,40 zł zaliczono na poczet należności głównej. W efekcie w bankowym tytule egzekucyjnym strona pozwana wskazała kwotę niższą z tego tytułu niż w piśmie z dnia 5 lutego 2013 r., a zatem korzystniej dla powodów. Poza tym powodowie poza wskazaniem, że kwota z tytułu kapitału jest nieprawidłowa, nie wskazali nawet w sposób konkretny, a co z tym idzie, nie wykazali, jaka ta kwota według nich powinna być i jak miałyby zostać ustalona.

Niezależnie od powyższego, z przyczyn wyżej omówionych powództwo należało uznać za zasadne.

Mając na względzie powyższe, orzeczono jak w punkcie I sentencji wyroku z dnia 2 czerwca 2017 r.

Zgodnie z regulacją przepisu art. 98 § 1 kpc strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony (art. 98 § 3 kpc).

Powodowie wygrali niniejszą sprawę, a zatem po stronie pozwanej powstał obowiązek poniesienia kosztów procesu, zaistniałych po stronie powodów. Koszty te obejmują koszty zastępstwa procesowego powodów przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, ustanowionym z urzędu.

Wartość przedmiotu sporu w niniejszej sprawie wynosiła 47.952,00 zł. Pozew został wniesiony przez powodów w piśmie nadanym do Sądu w dniu 26 października 2016 r. – data stempla na kopercie.

Zgodnie z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w brzmieniu znajdującym zastosowanie w niniejszej sprawie (a to zgodnie z § 2

rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych) stawka minimalna wynagrodzenia radcy prawnego przy wartości przedmiotu sprawy powyżej 10.000,00 zł do 50.000,00 zł wynosi 4.800,00 zł

Zgodnie z § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu opłatę, o której mowa w ust. 1 i 2, podwyższa się o kwotę podatku od towarów i usług wyliczoną według stawki podatku obowiązującej dla tego rodzaju czynności na podstawie przepisów o podatku od towarów i usług.

Do wynagrodzenia radcy prawnego należało doliczyć zatem kwotę 1.104,00 zł tytułem podatku VAT w stawce 23 %.

Łącznie zatem należało zasądzić od pozwanej na rzecz powodów kwotę 5.904,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Koszty te podlegają zasądzeniu na rzecz wygrywającej sprawę strony reprezentowanej przez pełnomocnika ustanowionego z urzędu, albowiem koszty procesu rozlicza się między stronami, a nie między stroną a pełnomocnikiem procesowym strony przeciwnej.

Mając na względzie powyższe, orzeczono jak w punkcie II sentencji wyroku.

Stosownie do regulacji przepisu art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu.

W sytuacji, gdy strona pozwana przegrała niniejszą sprawę, spoczywa na niej obowiązek poniesienia powstałych w sprawie, nieuiszczonych kosztów sądowych. W punkcie III sentencji wyroku orzeczono zatem o nakazaniu pobrania od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa kwoty 2.398,00 zł tytułem nieuiszczonej – z uwagi na zwolnienie powodów od kosztów sądowych – opłaty od pozwu

Sygn. akt IX C 146/16

S., dnia 27 czerwca 2017 r.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować w kontrolce uzasadnień.
2. Odpisy wyroku z uzasadnieniem doręczyć:
  - 1) pełnomocnikowi powodów,
  - 2) pełnomocnikowi pozwanego.
2. Odnotować – postanowienie z dnia 27 czerwca 2017 r.
3. Odpisy postanowienia doręczyć:
  - 1) pełnomocnikowi powodów,
  - 2) pełnomocnikowi pozwanego – z odpisem wniosku pełnomocnika powodów z dnia 5 czerwca 2017 r.
4. Przedłożyć akta z pismami albo po upływie 21 dni od wykonania punktów 2 i 4.